

POLICJA WIELKOPOLSKA

Źródło:

<http://wielkopolska.policja.gov.pl/wlk/policja-wielkopolska/ipa-international-polic/historia/176858,Co-to-jest-IPA-Troche-historii.html>

Wygenerowano: Poniedziałek, 11 grudnia 2017, 18:12

CO TO JEST IPA - TROCHĘ HISTORII

Inicjatorem powstania stowarzyszenia policji był angielski policjant sierżant Artur Troop. IPA to skrót od International Police Association - Międzynarodowego Stowarzyszenia Policji. Datą jego powstania jest 1 stycznia 1950 r. . W czerwcu 1953 roku idea ta została podjęta przez Holandię, Belgię i Francję. W 1954 roku ukonstytuowała się sekcja norweska i szwajcarska. W 1955 roku powstała sekcja niemiecka.

Siedzibą stowarzyszenia jest Szwajcaria, a najwyższą władzą Kongres Światowy, odbywający się co trzy lata. Posiada też własne centrum informacyjno-szkoleniowe z siedzibą w miejscowości Gimborn koło Kolonii w Niemczech. Tam co roku odbywa się kilkadziesiąt seminariów naukowych, na które przyjeżdżają również policjanci z różnych Państw.

Celem organizacji, zgodnie z intencją założyciela sierż. Troopa, jest tworzenie autentycznej przyjaźni i koleżeństwa zawodowego wśród policjantów na całym świecie. Ideę zawartą w słowach **„SERVO PER AMIKECO”**, co w naszym języku znaczy **„SŁUżyć POPRZEZ PRZYJAŹŃ”**, obecnie urzeczywistnia już ponad 340 tysięcy policjantów z 60 krajów.

Sekcją narodową kieruje prezydent wybierany na kongresach narodowych na okres 3 lat.

Stowarzyszenie IPA w Polsce.

Przeniesienie do polskiej Policji idei IPA, czyli działania poprzez przyjaźń bez względu na różnice polityczne, kulturowe i wszystkie inne, stało się możliwe dopiero jako efekt polskiej transformacji ustrojowej i powołania neutralnej politycznie Policji. Latem 1990 r. policjanci z Poznania nawiązali pierwsze kontakty z policjantami francuskimi, którzy przekazali im materiały dotyczące International Police Association oraz zapoznali z jej celami statutowymi. Zaproponowali również pomoc w utworzeniu sekcji polskiej i tak powstała grupa inicjatywna, która zorganizowała spotkanie z przedstawicielami WSPol. W Szczytnie oraz garnizonów z Krakowa, Gdańska, Warszawy, Wrocławia i Słupska.

23 grudnia 1001 roku Sąd Wojewódzki w Poznaniu wydał postanowienie o zarejestrowaniu międzynarodowego stowarzyszenia pod nazwą International Police Association - SEKCJA POLSKA. Natomiast 13 stycznia 1992 roku zostało wpisane do Rejestru Sądowego w Poznaniu pod pozycją ST 447.

W 1993 roku na Kongresie Światowym w Rio de Janeiro w Brazylii, dzięki rekomendacji policjantów z Sekcji Francuskiej i Duńskiej IPA, Sekcja Polska stała się pełnoprawnym członkiem tej organizacji. W ten sposób zostały zwieńczone ponad dwuletnie starania i zabiegi o prawne jej uznanie w kraju, a także wprowadzenie na arenę międzynarodową. Było to zarazem

dowodem, że międzynarodowa społeczność policyjna, zaakceptowała zasady organizacji i działania polskiej Policji, respektujące kanony państwa demokratycznego.

Podobną współpracę podjęli niemal w tym samym czasie policjanci z Jeleniej Góry, tyle że ich partnerem stała się Sekcja Duńska IPA. Przy jej pomocy zorganizowano zebranie inicjatywne grupy założycielskiej Międzynarodowego Stowarzyszenia Policjantów – oddział duński – Esbjerg, na którym powołano tymczasowy zarząd. W 1992 r. do powstałego w ten sposób stowarzyszenia przystąpiło 122 jeleniogórskich policjantów, którzy otrzymali legitymacje wystawione im przez Sekcję Duńską IPA. W tym okresie polscy policjanci przystępowali do IPA również indywidualnie, poprzez organizacje działające w Niemczech i Francji.

Historyczny, bo założycielski Kongres Sekcji Polskiej IPA, odbył się w dniach od 16 do 17 października 1992 r. w Kiekrzu pod Poznaniem. Uczestniczyło w nim 52 delegatów reprezentujących 630 członków, wówczas skupionych w 22 grupach wojewódzkich. Wyłonili oni trzynastoosobową Krajową Komisję Wykonawczą. Innym zapamiętanym wydarzeniem była darowizna pieniężna przekazana przez policjantów z Sekcji Narodowej IPA Francji, na rozwój Sekcji Polskiej IPA.

Dzisiaj organizacja w Polsce skupia ponad 7.000 członków, którzy tworzą 17 grup wojewódzkich, w strukturze odpowiadającej podstawowemu podziałowi terytorialnemu kraju.

Jak to było w Poznaniu [zobacz tu](#)

Działalność

Stowarzyszenie jest edytorem kwartalnika „IPA Wiadomości Sekcji Polskiej” o nakładzie 8.000 egzemplarzy. Dzięki niemu, jak również publikacjom na stronach internetowych pod adresami <http://www.ipawiadomosci.org/> oraz <http://www.ipapolska.pl/> coraz szersze grono osób może poznać cele stowarzyszenia, jak i przejawy jego działalności.

Statut Sekcji Polskiej IPA stanowi, że jej członkami mogą być osoby pełniące służbę w Policji i Straży Granicznej, jak również emeryci i renciści tych formacji. Przynależność do Stowarzyszenia jest dobrowolna, a każdy członek jest zobowiązany aktywnie uczestniczyć w realizacji celów statutowych IPA.

[Statut Krajowy](#)

[Regulamin Sekcji Polskiej IPA 2008](#)

Statut IPA dopuszcza dwa rodzaje członkostwa: zwyczajne oraz asocjacyjne. Pierwsze jest nabywane z mocy uchwały Prezydium Zarządu Grupy Wojewódzkiej po uprzednim złożeniu deklaracji, wpłaceniu składki członkowskiej i tzw. wpisowego. Natomiast członkostwo asocjacyjne może otrzymać policjant z innego kraju, w którym nie powstała sekcja narodowa IPA i traci je w chwili gdy w danym kraju powstanie taka sekcja.

Jest jeszcze jeden rodzaj członkostwa. Za szczególne zasługi dla stowarzyszenia można uzyskać tytuł honorowy: „Zasłużony dla IPA Sekcja Polska”. Nadaje go Krajowy Zarząd Sekcji Polskiej na wniosek Prezydium Krajowego Zarządu lub jednego z Zarządów Grupy Wojewódzkiej.

Mottem stowarzyszenia, wyrażonym w języku esperanto jest: „Servo Per Amikeco” (służyć poprzez przyjaźń). Sekcja Polska IPA cel ten realizuje poprzez różnorodne działania i inicjatywy, wśród których wyróżnić można:

1. Organizację krajowych i międzynarodowych sympozjów, spotkań i seminariów;
2. Propagowanie i przeprowadzanie grupowych i indywidualnych wyjazdów studyjnych;
3. Sprzyjanie wymianie i zbliżaniu młodzieży - podróże, seminaria młodzieżowe;
4. Informowanie o działalności Stowarzyszenia w wydawanym przezeń periodyku;
5. Rozwijanie kontaktów osobistych z członkami innych sekcji narodowych;
6. Uświadamianie funkcjonariuszom konieczności poszanowania prawa i utrzymania porządku;
7. Podnoszenie prestiżu Policji poprzez upowszechnianie wiedzy o policji w społeczeństwie oraz dbałość o zachowanie poprawnych relacji między społeczeństwem a policją;
8. Ułatwianie wymiany doświadczeń zawodowych z członkami innych sekcji narodowych;
9. Współuczestniczenie w przygotowaniu polskiej i światowej bibliografii prac dotyczących problematyki policyjnej oraz Stowarzyszenia.
10. Rozwijanie współpracy zawodowej, socjalnej, kulturalnej, sportowej i turystycznej z innymi sekcjami narodowymi oraz pomiędzy strukturami w kraju.
11. Inicjowanie wymiany korespondencji dla podtrzymania i nawiązywania kontaktów oraz wspieranie nauczania języków obcych.

Hasło wyrażone w dewizie: „służyć poprzez przyjaźń” mobilizuje wielu policjantów, funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz emerytów i rencistów tych formacji do aktywności nie tylko na płaszczyźnie zawodowej, ale i na nie mniej ważnej, pozazawodowej. Członkowie stowarzyszenia znani są z podejmowania różnorodnych inicjatyw dla dobra obywateli. Dzięki temu w świadomości społecznej wzrasta prestiż policji oraz stan wiedzy o zadaniach, problemach i dniu codziennym instytucji oraz ludzi, którzy je tworzą. Można bez ryzyka popętnienia błędu przyjąć również, że wzajemne kontakty nawiązywane przez policjantów z różnych krajów – budujące podstawy do autentycznych policyjnych przyjaźni, będą częstokroć owocniejsze w działaniu, niż podpisywane porozumienia międzynarodowe.

Wskazując te bezsporne korzyści z działalności IPA, nie należy również zapominać, że tego typu organizacje torowały drogę integracji europejskiej. Współcześnie, gdy jest ona wyrażana poprzez Unie Europejską, możemy jako policjanci odczuwać satysfakcję, że należymy do organizacji, która była jednym z jej pionierów. Polscy policjanci, nie ze swojej winy, w proces ten wpisali się z pewnym opóźnieniem. Aktywnością i prężnością nadrabiają jednak ten czas, który na szczęście nie został utracony bezpowrotnie.

Autor tekstu: Paweł Michalak

Ocena: 0/5 (0)

[Tweetnij](#)